

'IK BEN BIJ JULLIE'

Aan het einde van een moeilijke dag
zaten we in de schemering
stil bij elkaar
en keken naar de avondlucht

Een wolk als een stuk graniet
zwart, zwaar, dreigend
schoof het late luchtruim in
en bleef staan.

We wachtten...
Ineens veranderde iets:
een rode gloed
als van oplaaiend vuur
omfloerste eerst
doorzinderde daarna
totaal de donkerte
die even later
plots vervagend
langzaam wegdreef
in de nacht.

Metafoor
van die dag
een dag vol twijfel
bang vermoeden
angst en mismoed
onvermogen ook
en zorg om ziek zijn

*Na twee zware griepen in de
voorbije tijd, knapte mijn lieve
man niet echt op en werd
ziek.*

*Ziek, is hij eigenlijk nooit
geweest in zijn lange leven,
behalve een enkele keer
malaria.*

*Daarom vond hij het de
laatste tijd heel moeilijk, om
steeds meer afhankelijk te
worden. Toen schreef ik wat
ik nu wil voorlezen.*

Het was 16 augustus 2018...

Toen hoorde ik
diep in mijn hoofd
het zingen van een lied
een psalm
en 'k zong het zachtjes mee:
'Leer mij naar Uw wil te hand'len
'k zal dan in Uw waarheid wand'len
neig mijn hart en voeg het saam
tot de vrees van Uwe NAAM'.....

En ik wist, die NAAM
IK BEN, IK BEN BIJ JULLIE
geeft wat we missen:
zicht, rust, vertrouwen.

We kennen de Heer
Hij maakt open
wat vast zat
geeft kracht
om te dragen
we mogen Hem vragen
om met ons te zijn
en ook anderen te zien
als Zijn Handen tot hulp!

16 augustus 2018